

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2251/2023
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Никола Мирковић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Нада Пурић“ Ваљево, коју заступа заједничко правобранилаштво Града Ваљево и Општине Осечина, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 581/23 од 10.02.2023. године, у седници одржаној 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 581/23 од 10.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 581/23 од 10.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 669/21 од 28.12.2022. године, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде штете због исплаћене умањене зараде за период од 21.12.2018. године до 21.02.2021. године исплати укупан износ од 145.144,79 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачно опредељеног месечног износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом 2. изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 66.378,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 581/23 од 10.02.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Ваљеву П1 669/21 од 28.12.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом је исплата на име увећане плате и накнаде плате за рад са ученицима са посебним потребама. О овом праву тужиље и висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, о примени Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/01... 95/18) у предметима са правним основом и чињеничним стањем као у овој правној ствари, из којих разлога у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у тој врсти спора дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. ЗПП, којим је прописано да ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.12.2021. године, а вредност предмета спора је 145.144,79 динара.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору које се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора која се ревизијом побија очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**